

Good Samaritan

“con đi và cũng làm như thế (Luca 10:37)

Mục Đích

- * Bங்க bố thương tích tinh thần & thể xác cho người cùng khổ.
- * Mạng tình thương của Chúa đến cho nhân loại lỗi lầm bằng lời cầu nguyện với LTXC.
- * Bảo vệ sự sống: Chôn cất và cứu vớt thai nhi
- * Nâng đỡ những bệnh nhân HIV & AIDS
- * Giúp đỡ các em bé mồ côi khuyết tật

Quý Ân Nhân Vagsc sẽ được hưởng lời cầu nguyện & việc thực thi bác ái cho tha nhân của: **Hàng Giáo Sĩ- Quý Dòng Tu & Các Thiện Nguyện Viên của các trung tâm do Vagsc bảo trợ**

Linh Hướng & Đồng Sáng Lập
 Rev Nguyễn Đức Tuấn, CMC
 Rev Nguyễn Kim Long
 Rev Vũ Ngọc Long
 Rev Trần Huy Hoàng
 Deacon Jerry Đào Văn Hóa

Ban Điều Hành
 Cố Vấn Đinh Hồng Phong
 Hội Trưởng Alexander Nguyễn Hoạt
 Hội Phó Nguyễn Văn Yên
 TTK Nguyễn Văn Liêm
 TQ Nguyễn Hoa Cương –
 Đinh Thành Cẩm Vân Kathy Đào
 Clara Nguyễn - Therese Nguyen

Tax Adviser

Mr. Nguyễn Trọng Tài
 Law Adviser

Attorney Phạm Văn Phở

Mọi tài liệu cần thiết của một giáo dân sống đời Kyo Giáo, đã có trên

www.vagsc.com

ELECTRONIC DEPOSIT

Bank of America

VAGSC Acct # 09327 71158

Routing # 122000661

Hội từ thiện **Người Samarit Nhân Lành Việt Mỹ**

VAGSC Vietnamese American Good Samaritan Charities

PO Box 18209 Anaheim Hills CA 92817 - USA

Bảo Vệ Sự Sống – Protect Human Life

Non Profit Organization # 37 155 2124 – April 2007 CA – All donations are Tax deductible

Email: vagsc1@yahoo.com www.vagsc.com – Tel 714 542 3989

Bản Tin 15 – Nihil Obstat Rev Vũ Ngọc Long **Tháng 11- 2014**

Cái Chết Không Hạn Tuổi

Anmai CSsR

Đời người ! Nghĩ cũng lạ ! Có ngày bước vào trần đời ắt có ngày phải ra đi hay gọi là ngày chết. Ngày sinh ra, ngày bước vào đời có đó nhưng ngày chấm hết cuộc đời này không ai biết trước được. Chuyện sống chuyện chết là chuyện của Đấng Tạo Hóa, thụ tạo chỉ việc vui vẻ sống ngày nào hưởng ngày đó tùy vào Đấng nhào nặn ra mình thôi. Đứa trẻ con của hai vợ chồng thân quen được sinh ra, sống và lớn lên được 5 tuổi. Bỗng một ngày kia cháu sốt, nhập viện được vài tuần và cháu ra đi mãi mãi. Gia đình ngậm ngùi chào từ biệt em ...

Người cha kia kể lại cho tôi một hoàn cảnh bi đát của gia đình anh vừa gặp phải, đó là chuyện cô con gái 15 tuổi của gia đình. Bé đang đi học bình thường, bỗng dưng đến ngày kia bé sốt và đưa bé nhập viện. Hai tuần lễ chống chọi với cơn sốt và bé ra đi mãi mãi. Gia đình anh sốc đến cực độ nhưng rồi đứng 1 năm sau đó, Chúa lại ban cho anh chị một cháu nữa tạm gọi là thay vào nỗi đau cũng như trống vắng của gia đình. Bé cháu ở nhà năm nay mới vừa bước vào cái tuổi thần tiên. Vì hoàn cảnh cha mẹ là nhà giáo, cháu cấm đầu cấm cổ học để cho mọi người khỏi cười chê. Ham học như thế, có những hôm chẳng nhớ là mình đã ăn chưa và mình đã đến giờ ngủ chưa ... Và rồi những cơn đau đầu ập đến. Bé kể lại là cứ nghĩ là vì học nhiều nên đau đầu chứ cũng chẳng là gì đáng ngại để không cần phải đi khám sức khỏe. Cứ lướt qua, lướt qua và rồi một ngày kia đi khám bác sĩ thì kết quả thật đau lòng : bé bị ung thư não. Với kết quả như vậy, bác sĩ bảo bây giờ không mổ cũng không được và mổ cũng không có khả quan lắm bởi lẽ chứng bệnh này hết sức đặc biệt. (Tiếp trang 2)

Tết Tết Tết Tết - Những chiếc bánh chưng nóng hổi, do các Sơ tự gói, mang biếu cho những người anh em khốn cùng từ Bắc đến Nam - Xin bà con tiếp sức

Cách đây vài tuần, bé đã mê man không biết gì nữa. Trong tiếng nấc nghẹn ngào, cháu bảo mạng sống của cháu giờ chỉ tính tháng tính ngày thôi chứ không còn tính năm nữa ... Buồn và đau khi nghe tin dữ ấy nhưng đành chịu bởi lẽ ngoài tầm tay với của cả gia đình, của đội ngũ bác sĩ giỏi trong một đất nước tiến bộ ... Thế là cứ chờ và cứ đợi đến ngày cuối đời của cháu trong đau buồn của phận người.

Mới đây thôi, một vị bác sĩ chuyên môn khá giỏi của một bệnh viện cũng lớn cũng đã qua đi vì chứng ung thư não. Khi phát hiện ra bệnh tình của mình, vị bác sĩ này nghiên cứu tỉ mỉ và thu thập tất cả các thông tin về bệnh của mình và gửi sang Pháp để nhờ các bác sĩ quen biết hỗ trợ nhưng vẫn không tìm ra giải pháp nào cho căn bệnh mà vị bác sĩ khá trẻ này đang mang. Sau một thời gian vắng, vị bác sĩ 41 tuổi đời này đã ra đi để lại niềm thương nỗi nhớ của gia đình, của bạn bè, của đồng nghiệp và cả những bệnh nhân mà bác sĩ đã tận tình chăm sóc khi còn sinh thời. Đặc biệt, cả bệnh viện gần như mọi người cảm thấy tiếc nuối cho một vị bác sĩ vừa giỏi vừa có tấm lòng đặc biệt với những bệnh nhân nghèo ... Có lẽ đây cũng là vài ba trường hợp mà tôi có dịp tiếp xúc, có dịp gặp gỡ, có dịp quen biết mà nay đã qua đi hay đang đón chờ cái chết đến mỗi ngày trong họ. Thật ra chẳng có gì là lạ cả bởi lẽ sinh tử là chuyện của Đấng tạo hóa. Điều này chẳng có gì lạ và cũng chẳng có gì mới nơi thân phận con người.

*Tính tuổi thọ trong ngoài bảy chục,
Mạnh giỏi chẳng là được tám mươi,
Mà phần lớn chỉ là gian lao khổ khổ,
Cuộc đời thắm thoát chúng con đã khuất rồi.*
(Tv 89, 10)

Ở Thánh Vịnh 144, câu 4 nhắc ta :

*Ấy con người khác chỉ hơi thở,
vùn vụt tuổi đời tựa bóng cầu.*

Không chỉ vài đoạn Thánh Vịnh như thế này nhắc ta về sự sống, về cái chết của con người nhưng phảng phất và trải dài trong Thánh Kinh và ngay trong những biến cố đời thường ta vẫn thấy hạn chế của con người trước sự sống. Cái chết đến vào lúc con người không ngờ và vào giờ con người cũng chẳng biết. Nhìn những biến cố như thế để không phải là ta bị quan chán nản buông xuôi cuộc đời của ta nhưng nhìn đó để thấy cái phận người hạn hẹp và mong manh của ta. “Hôm nay người người vui cười rồi mai đây lệ rơi, đời là giấc điệp qua mau nuối

tiếc chi bóng sầu ...” Tâm tình bài hát tiễn đưa nhắc nhớ phận của con người là như vậy.

Khi nhìn về phận người, về sự sống, về sự chết như vậy để ta nhìn lại cái phận người nhỏ bé và mong manh để rồi kịp nhận ra rằng cuộc đời ta hết sức vắn vỏi và hãy sống đẹp với những ngày tháng mà mình đang có. Và, **trong cái đẹp nhất của đời người vẫn là tình yêu thương, vẫn là lòng mến mà Thiên Chúa đã trao ban và mời gọi.**

Ta đâu biết được ta sẽ sống được bao nhiêu năm, bao nhiêu tháng, bao nhiêu ngày trên đời này nữa để rồi ta phải bận lòng và tính toán thiệt hơn. Biết đâu được ngày hôm nay là ngày cuối cùng của ta sống trên cõi tạm này thì sao? *Nên sống cho đẹp lòng nhau ...*

Anmai, CSSR

Renzo Allegri là một thông tin viên của nhiều tuần báo có uy tín nên có nhiều dịp tiếp xúc với nhiều nhân vật thuộc mọi tầng lớp trên khắp các nước. Ông đã được gặp Mẹ Têrêsa (Calcutta) vài lần.

Một hôm, trong cuộc phỏng vấn, ông đã hỏi Mẹ rằng Mẹ có sợ chết không. Sở dĩ có câu hỏi đó vì năm 1986 Mẹ đã mấy lần phải vào điều trị tại bệnh viện vì chứng đau tim. Mẹ Têrêsa nhìn thẳng vào mắt người phỏng vấn giữ im lặng một lát. Mẹ không trực tiếp trả lời câu hỏi mà Mẹ lại hỏi Renzo:

• – Quê ông ở đâu?

Renzo trả lời rằng “ở Milan”, thì Mẹ hỏi tiếp:

• – Khi nào ông trở về nhà?

Chính chiều nay, con hy vọng như vậy. Con sẽ đáp chuyến máy bay chót của ngày hôm nay và ngày mai con sẽ được gặp gia đình vào ngày thứ bảy, ngày nghỉ cuối tuần.

• – Tôi biết ông sẽ vui thích lắm khi được trở về với gia đình, gặp gỡ người thân.

Vâng, con đã xa gia đình cả tuần nay rồi!

Mẹ Têrêsa gật đầu tán thưởng: “Tốt lắm, ông sẽ rất hạnh phúc. Hãy về gặp vợ con, những người thân yêu nhất và sống hạnh phúc trong mái ấm gia đình”.

Mẹ trầm ngâm trong giây phút rồi tiếp tục nói: “Ồ, ông thấy chứ, tôi cũng sẽ hạnh phúc chẳng khác gì nếu như tôi được chết đêm nay. Chết đi là tôi được trở về nhà, mái nhà ấm cúng mà tôi sẽ gặp Chúa Giêsu, Người yêu thương thiết nhất của tôi. Mọi sự tôi làm ở thế gian này là để phục vụ cho tình yêu Chúa Giêsu. Bởi vậy, từ bỏ thế gian này là tôi trở về nơi vĩnh phúc. Và lại, trên đó tôi sẽ gặp lại cả trăm ngàn người thân yêu khác đang chờ tôi, những người khi ở trần thế này đã trút hơi thở cuối cùng trong vòng tay của tôi. Đã trên bốn mươi năm tôi tận hiến đời tôi cho những kẻ khốn cùng, đau yếu. Tôi ôm ấp họ lúc sinh thì. Họ đã qua đi trong nụ cười thương mến của tôi, bàn tay tôi đã vuốt mắt cho họ. Tại sao tôi lại sợ chết? Tôi mong chết lắm chứ! **Tôi chờ cái chết vì trước sau gì tôi cũng được Thiên Chúa cho tôi trở về quê hương vĩnh cửu**”.

Renzo thật ngạc nhiên, vì trong những cuộc phỏng vấn trước, bao giờ Mẹ cũng nói rất ngắn gọn, thế mà lần này Mẹ nói thật nhiều, nói một cách hết sức hăng say.

Mẹ Têrêsa đã an giấc vào ngày 5 tháng 9 năm 1997 qua một cơn đau tim. Mẹ thọ 87 tuổi. Trước đó Mẹ đã chọn người thay thế Mẹ, điều hành các tổ chức truyền giáo bác ái. Đặt vào trường hợp của mọi người, trong chúng ta, nếu có ai hỏi ta một câu như Renzo đã hỏi Mẹ Têrêsa thì ta sẽ trả lời sao? Ta sẽ trả lời như Mẹ Têrêsa chăng? Không đâu! Trừ những đấng thánh như Mẹ Têrêsa, trong chúng ta chẳng ai dám cả gan nói rằng: “**Tôi mong chết lắm, vì chết đi tôi sẽ về nơi vĩnh phúc gặp Chúa Giêsu**”.

Vậy chết rồi, linh hồn sẽ đi về đâu? Ta phải phân tích dài dòng mới tìm ra được câu trả lời đúng. Giáo hội công giáo được chia ra làm ba, tạm gọi là ‘giáo hội nhánh’ gồm có:

1. Giáo Hội chiến đấu (nơi trần thế)
2. Giáo Hội chiến thắng (trên nước trời),
3. Giáo Hội chịu đau khổ (nơi luyện tội).

Kẻ chết, lia khỏi trần thế, là không còn ở Giáo Hội chiến đấu nữa. trừ những đấng Thánh, những linh hồn ưu tuyển như Mẹ Maria, như Thánh cả Giuse v.v..., chẳng ai có thể vào thẳng nước trời, gia nhập Giáo Hội chiến thắng. Vậy chỉ còn một nơi là ‘**Giáo Hội chịu đau khổ**’ để mà đến, nghĩa là nơi luyện tội, ta thường gọi là ‘luyện ngục’.

Người kẻ trộm lành cũng chịu đóng danh một lượt với Chúa Giêsu, trong ăn năn thống hối đã van xin cùng Chúa và được Chúa hứa: “quả thật ta nói cùng ngươi, hôm nay ta sẽ cho ngươi cùng ta đến chốn Pa-ra-đi” (Verily, I say unto thee, today shalt thou be with me in paradise. Luke (23:43) Tiếng ‘paradise’ không thể dịch là Thiên Đàng. Ta có thể tạm dịch là chốn thanh nhàn hay ‘lâm-bô’ nơi tạm giữ các Thánh tổ tông đã qua đời trước khi nhân loại được cứu chuộc bởi sự chết và sự sống lại của Chúa Giêsu Kitô. Ta nhớ rằng Chúa Giêsu nói hai tiếng ‘**hôm nay**’ nghĩa là hôm mà, sau khi chết Chúa chỉ mới xuống ngục tổ tông (lâm-bô) báo tin mừng cho các Thánh đang được tạm giữ ở đó. Ba ngày sau, Chúa mới sống lại rồi lên trời.

Ba ‘giáo hội nhánh’ (chiến đấu, chiến thắng và chịu đau khổ) luôn luôn gắn bó với nhau như ba chị em để dẫn đưa các linh hồn về hưởng vinh quang Thiên Chúa đến muôn đời. Xem như vậy thì rõ ràng là **sau khi chết, mọi người trong chúng ta đều đến nơi luyện tội**. Chính vì vậy mà phần phụng vụ trong Thánh Lễ bao giờ cũng có lời cầu nguyện cho kẻ chết. Thiên Chúa là tình yêu nhưng sự công bằng của Chúa rất khát khe. Dù kẻ chết chỉ còn mắc một tội nhẹ cũng vẫn bị đoán phạt nghiêm khắc. Một tội mà người trần thế chúng ta coi là tội nhẹ, thì đối với Thiên Chúa vẫn là một xúc phạm nặng nề đến tình yêu của Thiên Chúa. Tình yêu ấy là tuyệt đối, con cái của người phải giữ cho linh hồn được tinh tuyền thì mới đẹp lòng Người. Thế nào là tinh tuyền? Sự tinh tuyền không chỉ biểu lộ ở bề ngoài hấp dẫn mà là ở sự trọn lành bên trong. Hãy tưởng tượng một viên ngọc quý,

nhìn bề ngoài thấy óng ánh, sáng láng đẹp mắt; người không rành về ngọc tưởng rằng nó toàn vẹn, nhưng dưới con mắt của người thợ tráng ngọc chuyên môn thì viên ngọc đó rất có thể bị khám phá ra có tí vết. Dù chỉ một vết tí ố nhỏ mà thôi, người thợ ấy vẫn chê rằng viên ngọc không toàn vẹn. Mắt người đời nhìn theo bề ngoài, nhưng Thiên Chúa nhìn thấu suốt tận tâm can sâu thẳm.

Dò sông, dò biển để dò,

Lòng người nham hiểm ai đo cho tường?

Ta không đo được, nhưng Chúa thấy hết. Xem thí dụ về người pha-ri-si và người thu thuế lên đền thờ cầu nguyện: Người pha-ri-si dương dương tự đắc xưng tụng mình rằng: “Lạy Chúa, tôi không phải như người khác tham lam bất nghĩa, tôi kiêng ăn một tuần hai lần, nộp đủ một phần mười các món lợi của tôi...”. Còn người thu thuế thì đứng thật xa tận góc cuối đền thờ, không dám ngược mắt lên trời, đấm ngực mà rằng: “Lạy Chúa, xin thương xót lấy tôi vì tôi là kẻ có tội”. Kể dụ ngôn ấy rồi, Chúa Giêsu phán với các môn đệ rằng: – Người thu thuế này trở về nhà mình được xưng là công bình hơn người Pha-ri-si kia”. Đó là tình yêu và sự công thẳng của Thiên Chúa. Nói về luyện ngục thì giáo lý công giáo có khẳng định:

1. Luyện ngục là có thật để giam cầm những linh hồn chưa sạch tội.
2. Các linh hồn ấy được hưởng công đức của những người trong giáo hội chiến đấu (nơi trần thế) tạo lập được qua việc dâng của lễ hy sinh, sự chịu đựng đau khổ, các lời cầu nguyện với ý chỉ cho các linh hồn nơi luyện tội.

Hai điều trên được ghi trong sách Catechism of the Catholic Church. Trong Phúc Âm cũng có ghi: “**Quả thật, Ta nói cùng người, người còn trả thiếu một xu thì chưa ra khỏi đó được**” (Thou shalt not go out from thence till thou repay the last farthing. Matt 5:26). Một linh hồn đền tội chưa đủ, chỉ còn sót một tội hết sức nhỏ cũng chưa thể ra khỏi luyện ngục được.

Ba trẻ Fatima được Đức Mẹ cho thấy hỏa ngục, và Thánh Nữ Maria Faustina (Ba Lan) Chúa cho thấy cả hỏa ngục và luyện ngục. Nhiều thụ khải khác cũng được Đức Mẹ cho thấy hai nơi giam cầm ấy, đã kể về hỏa ngục là nơi có lò lửa nóng vô cùng thiêu đốt, linh hồn bị đẩy vào đó, lúc trở ra hình thù coi gớm ghiếc. Các linh hồn mắc tội nặng, không ăn năn thống hối bị sa hỏa ngục, chịu thiêu đốt đời đời bởi lửa không hề tắt. Còn nơi luyện tội thì các thụ khải thấy đó là nơi âm u tối tăm, chỉ nhìn thấy các linh hồn vật vờ, mờ ảo, đáng vẻ âu sầu. Vậy các linh hồn nơi luyện tội có bị thiêu đốt như ở hỏa ngục không? Sự thiêu đốt có khác nhau thì khác như thế nào? Các nhà thần học, các thánh như thánh Bellarmine, Augustine, Gregory, Anselm và Bernard đều xác nhận có sự thiêu đốt, nhưng sự thiêu đốt nơi luyện tội thì chịu đựng được hơn. Chân phước Peter Faber thì nói rõ hơn: • Lửa luyện tội thiêu đốt từ trong nội tâm của linh hồn bị giam cầm. • Lửa hỏa ngục thì do lò lửa không hề tắt thiêu đốt từ bên ngoài thấu vào trong. **Luyện ngục là nơi chuyển tiếp để đưa linh hồn lên cõi vĩnh phúc sau khi đã thanh tẩy.** Trong một cuốn sách dày 300 trang của cha Shouppe, cha viết về luyện ngục rằng các linh hồn ở đây chịu hai sự đau đớn song song:

- Một là sự đau đớn ray rứt vì ước ao mà chưa được diễm phúc hưởng tôn nhan Thiên Chúa,
- Hai là sự đau đớn cảm nhận giống như khi còn sống bị đau đớn phần xác.

Sức nóng của lửa luyện tội như thế nào? Nữ tu Têrêsa Foligno từ luyện ngục hiện về đã để dấu tay mình trên cánh cửa bằng gỗ, mặt gỗ in vết cháy như một bàn tay bằng sắt nung đỏ rục ấn vào đó. Cánh cửa có in dấu này còn được lưu giữ tại Foligno, gần Assisi nước Ý. Đây là một chứng minh về sức nóng ghê gớm của lửa luyện tội, cũng chứng minh rằng lửa ấy thiêu đốt từ nội tâm nên sức thiêu đốt ấy vẫn tồn tại khi linh hồn hiện về, nghĩa là không ở trong luyện ngục. Một linh hồn hiện về với thầy Stanislauss Chocosca ở Balan đã nói như sau: nếu đem

lửa thể gian mà so sánh với lửa luyện tội thì lửa thể gian chỉ được coi như một cơn gió thoảng. Lửa luyện tội ghê gớm quá! Có phải rằng mọi linh hồn nơi luyện ngục cùng bị thiêu đốt như nhau hay không? Tại sao linh hồn hiện về với thầy Stanislauss có thể nói chuyện một cách thân nhiên như vậy? Thánh Magdalen de Pazzi được thị kiến cảnh luyện ngục đã thấy các linh hồn chịu đựng rất thân nhiên mà chính bà cũng không ngờ nổi. Các linh hồn kiên nhẫn chịu đựng bởi lẽ:

- Sự công bằng của Thiên Chúa là tuyệt đối, do đó sức thiêu đốt (sự thiêu đốt từ nội tâm kẻ có tội) nhiều hay ít, cao hay thấp, là tùy theo mức độ phạm tội khi còn ở thế gian của từng người.
- Các linh hồn vững tin rằng ở luyện ngục thì đã thoát hẳn sự cám dỗ của quỷ satan.
- Sự giam cầm chỉ là tạm thời tùy mức độ, chắc chắn sẽ có ngày được đưa về Thiên Đàng.
- Các linh hồn ở luyện ngục được sự nâng đỡ của Chúa Giêsu và Đức Mẹ dù họ không được nhìn thấy các Đấng. Thánh Thomas đi xa hơn, phân tích rằng luyện ngục được chia ra hai nơi: một nơi để giam cầm chung các linh hồn phạm tội đã ăn năn nhưng chưa đủ để được rỗi; một nơi dành cho các linh hồn được hưởng đặc ân, sự đau đớn được giảm bớt bởi nhiều lẽ khác nhau. Từ nơi đặc biệt này các linh hồn thường được hiện về như vài trường hợp đã kể ở trên.

Tôi đã đọc chuyện thật của một nữ tu sống trong dòng rất lành thánh nhưng chẳng hiểu bởi lý do nào mà chị không ưa một chị khác cùng dòng. Thậm chí khi chị bệnh nặng gần chết cũng không cho chị bạn được đến để ủi an. Khi chị chết thì chị bạn kia đau khổ lắm, liên li cầu nguyện cho. Bởi thế chị được hưởng sự giam cầm nơi dành cho các linh hồn được đặc ân. Rồi một hôm chị được phép hiện về sau khi đã được cứu rỗi để cảm ơn chị nữ tu bạn đã cầu nguyện cho mình.

Tại sao tôi viết đề tài về luyện ngục này?

Ngày nay con người chạy theo sự tiến bộ của khoa học, người ta ít ai còn biết kính sợ Thiên Chúa, ít ai còn vâng

theo những điều Chúa Giêsu đã phán dạy, như vậy còn được bao nhiêu người tin rằng có luyện ngục? Nếu ai có xem chương trình 60 minutes của đài truyền hình ngày chủ nhật mùng 5 tháng 4, 1998 ắt phải đau lòng khi đọc một biểu ngữ của một kẻ đòi quyền phá thai với những lời lẽ vô cùng xúc phạm “KEEP YOUR ROSARIES OUT OF OUR OVARIES”; còn nhiều, nhiều nữa những lời lẽ thô bạo của bọn thú vật đi hai chân này. Bọn này không hề nghĩ đến chuyện chúng có linh hồn, và chết rồi linh hồn của chúng đi về đâu! Có những nhóm người lấy cớ đi rao giảng tin mừng, nhưng họ đã lái theo chiều hướng của họ. Họ ngụy biện rằng “Thiên Chúa là tình yêu”. Đã là tình yêu thì ta yêu Thiên Chúa là đủ rồi, sao lại phải kính sợ. Thiên Chúa đã yêu loài người mà lại đem hỏa ngục và luyện ngục ra mà hù dọa là đi ngược với tình yêu rồi còn gì. Họ phủ nhận những trừng phạt và bảo rằng Chúa là tình yêu, Chúa tha hết. Thế rồi nhiều giáo phái quái đản mọc ra, người ta sống buông thả, tội lỗi ngập trời. Cứ xem tin tức hằng ngày, có ngày nào không có tin hãm hiếp, giết người, đồng tính luyến ái phô diễn tục tĩu trong diễn hành Mardi Gras, chế diễu đủ hạng người.

Bởi vậy mới có hiện tượng **El Nino** đem lửa từ trời xuống gieo thiên tai cảnh cáo, một vắn thạch đang tiến về trái đất đường kính tới một ngàn năm trăm mét sẽ rớt xuống trái đất vào tháng 10 năm 2025, người ta (các nhà khoa học) còn chờ 4 năm nữa mới đoán được rõ nó sẽ rớt xuống vùng nào và đang tìm cách lái nó đi hướng khác. Lái đi đâu thì cũng rớt xuống trên đầu nhân loại! Ta hãy quay về với chân lý của Thiên Chúa. Thiên Chúa là tình yêu. Chính vì tình yêu thương nên mới có luyện

(Tiếp trang 6)

**Kết Quả Vé Rút Thăm
Bảo Vệ Sự Sống - 2014
Hạng Nhất
Nguyễn Văn Tươi Katy TX
Ba Hạng Ba
1 Lê Lan Gulfport MS
2 Vu Quat Santa Ana CA
3 Tan Pham Anaheim CA**

Bé Quỳnh Anh – 6 tuổi rút thăm →

<p>KINH ĐỌC ban sáng của người đeo Áo Đức Bà</p> <p>Lạy Thiên Chúa của con, con xin hợp với Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ Maria (<i>hôn Áo Đức Bà</i>) để dâng cho Chúa Máu Thánh châu báu Chúa Giêsu trên các bàn thờ khắp thế giới. Con cũng xin hợp với Máu Thánh Chúa Giêsu để dâng cho Chúa mọi tư tưởng, mọi lời nói, và mọi việc làm của con trong ngày hôm nay. Lạy Chúa Giêsu, ngày hôm nay, con ước mong được hưởng mọi ân xá mà con có thể được hưởng. Con cũng xin dâng các ân xá ấy cùng với chính mình con cho Mẹ Maria Vô Nhiễm để Mẹ làm vinh danh Thánh Tâm Chúa. Lạy Máu Thánh châu báu Chúa Giêsu, xin cứu chúng con. Lạy Thánh Tâm Chúa Giêsu, xin thương xót chúng con.</p> <p>- Đọc 5 chục kinh Mân Côi - Hay đọc 7 Kinh Lạy Cha, 7 Kinh Kính Mừng, 7 Kinh Sáng Danh.</p>	<p>Wapon against Satan Our Lady's Scapular promise: "<i>Whosever dies wearing this Scapular shall not suffer's eternal fire</i>"</p> <p>•Đức Mẹ hứa: "<i>Bất cứ ai khi chết đang mặc Áo Đức Bà sẽ không bị lửa đời đời thiêu đốt</i>".</p> <p><== Xin cắt phần này, và xin đọc mỗi vào buổi sáng.</p>		<p>Non Profit Organization U.S. Postage <i>Paid</i> Paramout CA Permit No 334</p>
	<p>Nhu cầu xe lăn là phương tiện di chuyển cần thiết cho các người già yếu khuyết tật. GD Caritas GP Hưng Hóa xin 50 chiếc, GD Caritas GP Bắc Ninh xin 70 chiếc. Xe lăn làm tại VN, mỗi chiếc giá 1.200000 đồng = 60 \$ DL. Xin quý Ân Nhân nếu có thể xin giúp cho những người anh em khốn khó này</p>		
	<p>VAGSC PO Box 18209 Anaheim Hills CA 92817</p>		

Chết Rồi ... ngục. Nhớ lại chuyện bọn giả hình dẫn một người phụ nữ ngoại tình đến để thử Chúa Giêsu: tha hay ném đá cho chết? Chúa hỏi: Ai thấy mình không có tội thì ném trước đi. Lần lượt họ “phú linh” vì anh nào cũng tội lỗi hết. Chúng ta ai mà chẳng có lần phạm tội. Chưa sạch tội thì không được vào nước trời. Nếu không có luyện ngục để cứu vãn qua thanh tẩy thì chẳng lẽ ném hết vào hỏa ngục sao? Như thế là Satan thắng!

Luyện ngục là nơi Chúa tạo cho các linh hồn có cơ hội được thanh tẩy để vào cõi trường sinh nhưng một điều chúng ta đều hiểu rõ là khi chết đi thì sau khi kẻ chết chịu sự phán xét riêng bởi Chúa Giêsu, linh hồn được đưa vào luyện ngục rồi, thì chính linh hồn ấy không còn tự mình lập công chuộc tội được nữa. Các linh hồn ấy phải nhờ cậy vào ‘giáo hội chiến đấu’ để được cứu rỗi. Chúng ta chiến đấu bằng cách nào để giải thoát cho các linh hồn nơi luyện tội?

• Cầu nguyện, ăn chay, bố thí, dâng của lễ hy sinh. Ta noi gương và làm những gì mà Chúa Giêsu đã dạy và phải làm để cứu chuộc nhân loại. Nhờ những sự lập công ấy của ‘giáo hội chiến đấu’ mà Thiên Chúa nguôi cơn thịnh nộ. Chúa công bằng, hay thương xót và thứ tha. Về riêng mỗi cá nhân chúng ta, làm cách nào để tự cứu rỗi nhờ thời gian đang ở trong giáo hội chiến đấu này. Nếu không phải là đáng thánh, mỗi người trong chúng ta không thể nào thoát khỏi nơi luyện tội. **Chúng ta chỉ có thể lập công để hy vọng thu ngắn thời gian bị giam cầm.**

Phương thế duy nhất và dễ dàng nhất là chúng ta hãy chạy đến cùng Mẹ Maria. Chỉ có Mẹ Maria mới có thể cầu bầu hữu hiệu để rút ngắn thời gian thanh tẩy linh hồn nơi luyện tội mà thôi. Chúng ta chạy đến cùng Mẹ qua chuỗi *Mân Côi* và cổ áo *Đức Mẹ Camêlô* màu nâu (thường được gọi là áo Đức Bà). Hai báu vật ấy là dấu

hiệu bảo đảm mạnh mẽ nhất để Đức Mẹ nhận ta làm con cái người và ra tay cứu giúp.

A Chuỗi Mân Côi:

Chuỗi Mân Côi là phương tiện cầu nguyện dễ dàng nhất và hữu hiệu nhất. Khi lần chuỗi Mân Côi, ta nhắc lại cuộc đời cực Thánh của Đức Mẹ, các mẫu nhiệm nhập thể, giáng sinh, đời sống và khổ nạn cũng như mẫu nhiệm sống lại và lên trời của Chúa Giêsu Kitô. Kinh Lạy Cha là kinh do chính Chúa Giêsu dạy đọc. Kinh Kính Mừng thì nửa đầu là lời Thánh Thần chúc tụng ngợi khen Mẹ Maria, kinh làm cho Mẹ Maria thấy trọn niềm hoan lạc. Kinh sáng danh tán tụng Chúa là Đấng hằng có đời đời, chúng ta đọc để khẳng định chủ quyền tuyệt đối của Thiên Chúa đối với vũ trụ. Vậy kinh Mân Côi làm đẹp lòng Thiên Chúa và đẹp lòng Đức Mẹ. Giới trẻ và những người ‘cấp tiến’ chê rằng có vài kinh mà cứ lặp đi lặp lại hoài, nhàm chán quá. Đọc kinh không phải là đọc bằng miệng như một cái máy nói. Khi đọc kinh Mân Côi, ta suy gẫm từng lời, và lại mỗi kinh ta đọc lên là một bông hồng thoát ra từ miệng, Thiên Thần đứng ngay bên mà dâng từng bông một lên Đức Mẹ đứng đó đang đứng trước mặt ta mà ta không nhìn thấy bằng ‘mắt thịt’ nhất là nửa sau của kinh kính mừng được Đức Mẹ chuyển cầu lên Thiên Chúa mỗi khi chúng ta xin Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời cầu cho chúng con. Vậy càng nhiều bông hồng dâng lên Mẹ, càng nhiều lời chuyển cầu của Mẹ lên Thiên Chúa thì còn gì hạnh phúc cho bằng. Biết cách lần chuỗi thì không bao giờ nhàm chán. Năm 1973, tại Akita (Nhật Bản) Đức Mẹ đã nói với thụ khải là nữ tu Sasagawa về tương lai của giáo hội rằng: **“Rồi đây các nhà thờ sẽ trống vắng chỉ còn lại vũ khí duy nhất là chuỗi Mân Côi”** (Churches will be devastated and the only arms left will be the Rosary).

B Áo Đức Mẹ Màu Nâu:

Đây là thứ áo dệt từ Trời mà Đức Mẹ đem xuống ban cho nhân loại qua thành Simon stock năm 1251. Mặc áo này là mang dấu hiệu dâng mình cho Trái Tim vẹn sạch

Mẹ Maria, chắc chắn sẽ được thoát lửa hỏa ngục. Khi Đức Mẹ hiện ra lần chót tại Fatima ngày 13 tháng 10 năm 1917, Đức Mẹ đã cầm trên tay chuỗi Mân Côi và áo Đức Mẹ màu nâu. Năm 1950 được hỏi về điều này, chị Lucia đã nói rằng **“Đức Mẹ muốn mọi người mặc áo Đức Bà và lần chuỗi Mân Côi”**. Thánh Đa-Minh xưa có nói tiên tri rằng: **“Mai này bởi chuỗi Mân Côi và áo Đức Bà, Mẹ Maria sẽ cứu nhân loại”**.

• Ai mặc ‘Áo Đức Bà’ này thì Đức Mẹ sẽ nhận người ấy làm con cái, sẽ áp ủ hồn xác ngày đêm để chờ che và khi chết, chính Mẹ sẽ đến luyện ngục vào ngày thứ bảy kể sau đó để đem linh hồn về Thiên Đàng -Đức Mẹ đã hứa như vậy. Bây giờ rất ít người mặc áo Đức Bà vì sợ thiên hạ thấy và chê rằng ‘quê mùa cục kịch’. Ai chê mặc ai, Nhất Tâm cứ theo gương Cố Giáo Hoàng, Đức Gioan Phaolô II. Đức Thánh Cha nói Ngài kính yêu Đức Mẹ Camêlô từ khi còn nhỏ tuổi. Ngài đã mặc áo Đức Bà từ thuở đó, cho đến bây giờ vẫn mặc, vì lòng kính yêu Mẹ.

Ước gì mọi người trong chúng ta, ai ai cũng làm hai việc trọng đại là siêng năng lần chuỗi Mân Côi và mang trên mình áo Đức Mẹ Camêlô màu nâu để rồi, khi ta từ bỏ trần gian, gặp Chúa Giêsu trong cuộc phán xét riêng, khi ấy có Mẹ của người đứng bên. Mẹ Maria sẽ nhận ra con cái của Mẹ và khen: "well done, my child, well done!" để làm đẹp lòng Mẹ, Chúa con sẽ cho ta vào chốn thanh nhàn, nơi giam giữ đặc biệt của luyện ngục (theo thánh Thomas). Đến thứ bảy, Mẹ sẽ cứu ta ra khỏi luyện ngục và đem về trời. Nếu được chết vào chiều thứ sáu thì sướng biết mấy! Vì chỉ phải ở luyện ngục có một đêm. Lạy Thiên Chúa, xin hãy ban ơn Thánh Thần soi sáng cho mọi người trong anh chị em chúng con biết thi hành mệnh lệnh của Đức Mẹ:

- Ăn năn thống hối, (cải thiện đời sống)
- Tôn Sùng Trái Tim Vẹn Sạch Mẹ Maria,
- Lần hạt Mân Côi cách sốt sắng và luôn luôn mang trên mình áo Đức Mẹ Camêlô Màu Nâu.

Nhất Tâm

Để Được Chết Lành

Trầm Thiên Thu

Rồi sẽ có một ngày, có thể rất gần, chúng ta phải từ biệt cuộc đời, bạn bè, và những người thân yêu của chúng ta. Vậy có khi nào thì chúng ta quay trở lại không? Không bao giờ. Chúng ta sinh ra, hiện diện trên trái đất này, rồi chết đi, và sẽ không bao giờ trở lại; cái thân xác mà chúng ta hằng yêu quý và săn sóc sẽ trở thành một nắm tro bụi, và linh hồn chúng ta sẽ run rẩy ra trình diện trước mặt Thiên Chúa, Đấng Tối Cao.

Khi chúng ta từ giả thế giới này, ước gì chúng ta được ra đi trong yên lặng, trong nơi xa thẳm của xa mạc, xa rời thế giới này và những thú vui của nó. Hằng ngày, chúng ta vẫn thường chứng kiến những tấm gương ăn năn sám hối, nhưng chúng ta vẫn lòng chai dạ đá, không một chút thay đổi. Những ngày sống của chúng ta trôi qua một cách vui vẻ thoải mái, chẳng có một chút lo ngại gì về đời sau cả. Chúng ta vẫn cứ thờ ơ, dửng dưng với việc phụng sự Chúa, bởi lẽ cứ nghĩ rằng mình sẽ không bao giờ chết. Nhiều người sống cả đời nhưng chẳng hề nghĩ đến sự chết.

Thế rồi, thân chết đến! Họ chẳng còn gì trong người; niềm tin, sự trông cậy, và lòng mến, tất cả cùng chết với họ. Khi thân chết đến, ba phần tư cuộc đời chúng ta đã có ích gì? Chúng ta có nghĩ đến Thiên Chúa, đến phần rỗi, đến linh hồn của chúng ta bao giờ không? Ôi thế giới này thật dại dột biết bao! Chúng ta đến thế gian và ra đi mà chẳng bao giờ biết lý do tại sao. Thiên Chúa tốt lành đem chúng ta đến thế gian để phục vụ Ngài, để thử thách xem chúng ta có yêu mến và trung thành với các giới luật của Ngài hay không; và sau thời gian thử thách ngắn ngủi ở trần gian này, Thiên Chúa sẽ thưởng phạt thật xứng đáng cho mỗi một người. Nói vậy có người sẽ thắc mắc rằng Thiên Chúa có công bằng khi thưởng người lành và phạt kẻ dữ không? Để trả lời chúng ta hãy tự hỏi mình, một nhà tu khổ hạnh suốt đời ăn năn khóc lóc, đền tạ những tội lỗi mình có thể nào được cư xử giống như người tội lỗi, suốt đời chìm mình trong những thú vui xác thịt không? Câu trả lời thật dễ dàng: Không, chắc chắn là không! Vậy,

chúng ta sống ở thế gian này không phải để hưởng lạc, mà làm mọi cách để đạt được ơn cứu rỗi cho mình. Hãy chuẩn bị cho giờ chết của mình đừng để phí mất một giây phút nào, vì nó sẽ đến lúc chúng ta không ngờ, nó sẽ khiến chúng ta hết sức ngạc nhiên. Hãy nhìn các thánh mà xem, các ngài sống trong sạch nhưng vẫn luôn sợ hãi, luôn tiêu tụy lo buồn vì sợ hãi; còn chúng ta, những người thường xuyên xúc phạm đến Thiên Chúa thì chẳng có chút lo lắng sợ hãi nào! Thay vì lo sao cho được chết lành, thì chẳng bao giờ nghĩ đến cái chết. Đầu óc chúng ta đầy dẫy những sự thế gian. Thịnh thoảng Chúa soi sáng cho, nhắc nhở trong tâm trí nhưng chúng ta luôn khước từ, không muốn nghĩ đến cho đâu đến giờ phút cuối cùng. Các con có biết giờ phút cuối cùng đó đáng sợ biết bao! Thiên Chúa không bao giờ muốn chúng ta phải chịu án phạt đời đời.

Tên trộm lành là một ví dụ điển hình, anh ta chết bên cạnh Chúa, chết trong sự ăn năn thống hối, nhưng chỉ có một mình anh thôi. Đừng bao giờ nghĩ rằng cứ ăn chơi xả láng, cứ đợi đến phút chót rồi hãy ăn năn cũng chưa muộn. Đó chỉ là mưu mô của ma quỷ. Hãy xét xem chúng ta có hy vọng được chết trong tay Chúa trong giờ phút sau hết không, trong khi cả cuộc đời chúng ta sống xa Ngài? Chúng ta đã làm gì để được xứng đáng lãnh nhận ân huệ cao quý đó?

Có một vị khổ tu thánh thiện luôn sợ cho cái chết đang đến gần kề. Có người thấy vậy mới hỏi rằng: “Cha ơi, cha lo sợ cái gì vậy? Vị tu sĩ trả lời: “Cha sợ sự phán xét của Thiên Chúa”. Người kia nói: “Cha là người ăn năn đền tội mỗi ngày, yêu mến Chúa tha thiết, và chuẩn bị cho cái chết lâu như vậy mà còn sợ sự phán xét của Thiên Chúa sao? Như vậy thì con phải sợ đến mức nào đây?”

Để được chết lành chúng ta phải sống tốt lành, phải nghiêm túc kiểm điểm chính mình mỗi ngày; cuối tuần xét lại mình đã làm gì trong tuần; cuối tháng xét lại mình đã làm gì trong tháng; cuối năm xét lại mình đã làm gì trong năm. Với phương pháp này, chúng ta sẽ dần dần nên trọn lành, và trở thành những tín hữu tốt lành trong một thời gian ngắn. Và khi thân chết đến, chúng ta đã sẵn sàng, vui mừng và hạnh phúc trở về nhà Cha.

Trầm Thiên Thu

